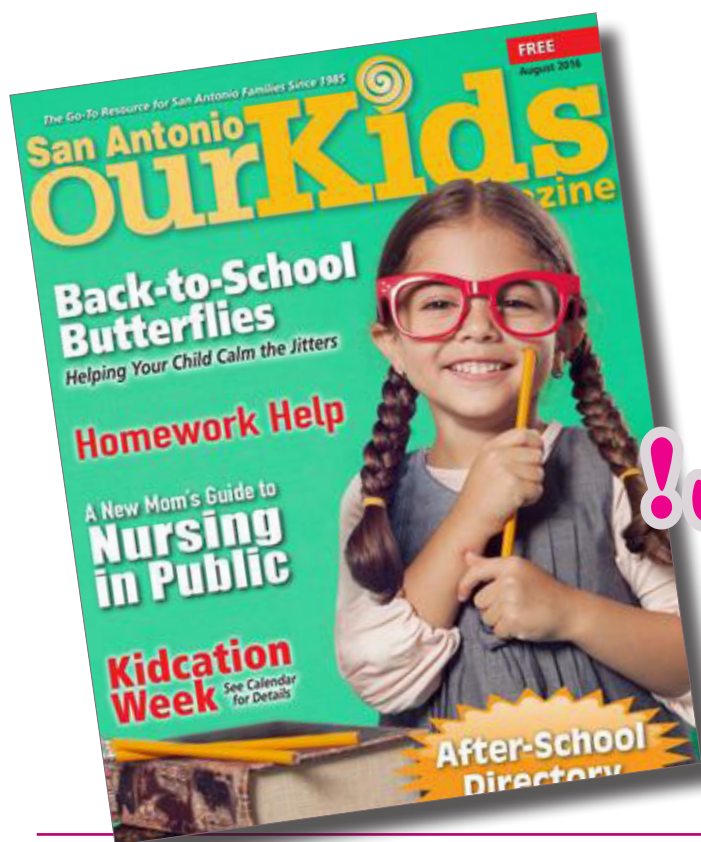

در نشریه روانشناسی (The Psychologist)؛ ما شیفته مجله‌ها هستیم. اگرچه ممکن است محتوا و ظاهر نشریه، ترکیبی از روزنامه و مجله باشد؛ ولی به اعتقاد ما، شناسه کار، روشن و شفاف است. عموم نظرسنجیهای انجام گرفته از مخاطبان، این موضوع را منعکس می‌کند که "بیشتر شبیه به مجله هستیم تا هر چیز دیگری". به اعتقاد ما، این موضوع خوب است و زمان آن فرا رسیده تا تردید را کنار بگذاریم و امیدوار باشیم همزمان با راه‌اندازی مجدد نسخه چاپی در ژانویه، مجله‌ای سربلند به‌شمار آئیم. ما اعتقاد داریم که مجله‌ها اهمیت دارند.

آیا موارد یادشده نوعی دلبستگی احساسی به یک شکل از تاریخ گذشته است؟ به‌تازگی زمان و انرژی فراوانی برای حضور بر خط^۱ و دیگر شکل‌های رسانه‌ای، صرف کرده‌ایم؛ آیا این همان کاری است که باید انجام شود؟ آیا برای اولین نسل خوانندگان دیجیتالی، شکل کاغذی نشریه نامربوط است؟ یا این که تحقیق‌های انجام شده به وسیله روانشناسان و دیگران، بیانگر این است که مجله‌ها مزیت‌های واقعی و حتی مزیت‌های غیر ملموس و اسرار آمیزی دارند!

ترجمه: محمد میکائیلی

E. Rhodes

مجله‌ها

چه اهمیتی دارند!